।। स्वरूपानुसन्धानाष्टकम् ।।

ஸ்வரூபானு ஸந்தானாஷ்டகம்

(1)

तपो यज्ञदानादिभिः शुद्धबुद्धिः
विरक्तो नृपादेः पदे तुच्छबुद्ध्या ।
परित्यज्य सर्वं यदाप्नोति तत्वं
परं ब्रह्म नित्यं तदेवाहमस्मि ।।

தபோயஜ்ஞ தானாதிபி: சுத்த புத்தி:
விரக்தோ ந்ருபாதே: பதே துச்சபுத்யா ।
பரித்யஜ்ய ஸர்வம் யதாப்நோதி தத்வம்
பரம் ப்ரஹ்ம நித்யம் ததேவாஹமஸ்மி ।।

தவம், யஜ்ஞம், தானம் முதலியவற்றால் தூய்மை பெற்ற புத்தியுள்ளவனும், அது இகழத்தக்கது என்ற எண்ணத்தால் அரசுப் பதவியைக் கூட வெறுத்து ஒதுக்கியவனும், எல்லா வற்றையும் துறந்து எந்த உண்மை நிலையைப் பெறுகிறானோ அந்த பரப்ரஹ்மமாகவே நான் (ஆத்மா) உள்ளேன்.

(2)

दयालुं गुरुं ब्रह्मनिष्ठं प्रशान्तं
समाराध्य मत्या विचार्य स्वरूपम् ।
यदाप्नोति तत्वं निदिध्यास्य विद्वान्
परं ब्रह्मनित्यं तदेवहमस्मि ।।

தயாலும் குரும் ப்ரஹ்மநிஷ்டம் ப்ரசாந்தம்
ஸமாராத்ய மத்யா விசார்ய ஸ்வரூபம் ।
யதாப்நோதி தத்வம் நிதித்யாஸ்ய வித்வான்
பரம் ப்ரஹ்ம நித்யம் ததேவாஹமஸ்மி ।।

தயை பொருந்தியவரும், ப்ரஹ்ம விசாரத்தில் திளைத்த வரும், அமைதி கொண்டவருமான குருவை ஆராதித்து தனது புத்தியைக் கொண்டு ஆத்ம ஸ்வரூபத்தை ஆராய்ந்து அறிவாளி யானவன் தத்வத்தை தியானித்து எந்த நித்யமான பரப்ரஹ்ம நிலையையடைகிறானோ அதே ப்ரஹ்மமாக நான் (ஆத்மா) உள்ளேன்.

(3)

यदानन्दरूपं प्रकाशस्वरूपं
निरस्तप्रपञ्चं परिच्छेद हीनम् ।
अहं ब्रह्मवृत्त्येकगम्यं तुरीयं
परं ब्रह्मनित्यं तदेवाहमस्मि ॥

ஸதானந்த ரூபம் ப்ரகாச ஸ்வரூபம்
நிரஸ்தப்ரபஞ்சம் பரிச்சேதஹீநம்।
அஹம் ப்ரஹ்ம வ்ருத்யேக கம்யம்துரீயம்
பரம்ப்ரஹ்ம நித்யம் ததேவாஹமஸ்மி॥

எது ஆனந்த வடிவமானதோ, ஒளி மயமானதோ, ப்ரபஞ்சத்தை நீக்கியது எதுவோ, அளவுக்குட்படாதது எதுவோ, 'அஹம் ப்ரஹ்ம' என்ற மனோவ்ருத்திக்கு மட்டுமே வசப்பட்டது எதுவோ, துரீய பரப்ரஹ்மமான அதுவாகவே ஆத்மா உள்ளது.

(4)

यदज्ञानतो भाति विश्वं समस्तं
विनष्टं च सद्यो यदात्मप्रबोधे ।
मनोवागतीतं विसुद्धं विमुक्तं
परं ब्रह्मनित्यं तदेवाहमस्मि ॥

யதஜ்ஞானதோ பாதி விச்வம் ஸமஸ்தம்
விநஷ்டம்ச ஸத்யோ யதாத்மப்ரபோதே।
மனோவாகதீதம் விசுத்தம் விமுக்தம்
பரம் ப்ரஹ்ம நித்யம் ததேவாஹமஸ்மி॥

எந்த ஆத்மாவை தெரிந்து கொள்ளாதபொழுது இந்த உலகம் உள்ளதுபோலத் தோன்றுகிறதோ, எந்த ஒரு ஆத்ம ஜ்நானத்தால் உள்ளதாகத் தோன்றிய உலகும் இல்லையென ஆயிற்றோ மனம், வாக்குகளுக்கு அப்பாற்பட்டு தூய்மையும், சுதந்த்ரமும் கொண்ட அதே ஆத்மாவாக நான் இருக்கிறேன்.

(5)

निषेधे कृते नेति नेतीति वाक्यैः
समाधिस्थितानां यदाभातिपूर्णम् ।
अवस्थात्रयातीतमेकं तुरीयं
परं ब्रह्म नित्यं तदेवाहमस्मि ॥

நிஷேதேக்ருதே நேதி நேதீதிவாக்ய:
ஸமாதி ஸ்திதாநாம் யதாபாதி பூர்ணம் ।
அவஸ்தாத்ரயாதீத மத்வைத மேகம்
பரம் ப்ரஹ்ம நித்யம் ததேவாஹ மஸ்மி ॥

இல்லை இல்லை என்ற வாக்யங்களால் தடை செய்யப் பட்ட பொழுது சமாதியில் இருக்கும் யோகிகளுக்கு தான் பூர்ணமாயும் மூன்று அவஸ்தைகளுக்கு அப்பாற்பட்டதாயும், ஒன்றேயாயும் இருக்கிற பரம்பொருளாய் இருக்கிறதோ அதுவாகவே நான் (ஆத்மா) இருக்கிறேன்.

(6)

यदानन्दलेशैः समानन्दि विश्वं
यदाभाति सत्त्वे तदाभाति सर्वम् ।
यदालोकने रूपमन्यत् समस्तं
परं ब्रह्मनित्यं तदेवाहमस्मि ॥

யதானந்த லேசை: ஸமானந்திவிச்வம்
யதாபானஸத்வே ததாபாதி ஸர்வம் ।
யதாலோகநே ரூபமன்யத்ஸமஸ்தம்
பரம்ப்ரஹ்ம நித்யம் ததேவாஹமஸ்மி ॥

எதன் ஆனந்தத் துளிகளுக்கு ஈடானதோ இந்த உலகம், எதன் தோற்றம் இருந்தால்தானோ அந்த லோகம் முழுதும் தோற்றம் பெறுகிறதோ, எதன் பார்வையில் மற்றெல்லா ரூபங்களும் ரூபங்களாகின்றனவோ அதே நித்ய - பரப்ரஹ்ம ஸ்வரூபமாக நான் (ஆத்மா) உள்ளேன்.

(7)

अनन्तं विभुं सर्वयोनिं निरीहं
शिवं सङ्गहीनं यदोङ्कारगम्यम् ।
निराकारमत्युज्ज्वलं मृत्युहीनं
परं ब्रह्म नित्यं तदेवाहमस्मि ॥

அநந்தம் விபும் நிர்விகல்பம் நிரீஹம்
சிவம் ஸங்கஹீதம் யதோங்கார கம்யம்।
நிராகார மத்யுஜ்வலம் ம்ருத்யுஹீநம்
பரம் ப்ரஹ்ம நித்யம் ததேவாஹமஸ்மி॥

எந்த பரப்ரஹ்மம் அளவுகடந்ததோ, எங்கும் வியாபித்ததோ, விகல்பங்களும், எதிர்பார்ப்புகளும் இல்லாததோ, வடிவமில்லாததாயினும் மிகப்ரகாசமான ஓங்காரத்தின் பொருளாய் மூப்பும் முடிவும் இல்லாததோ அதே ப்ரஹ்மமாக ஆத்மா உள்ளது.

(8)

यदानन्दसिन्धौ निमग्नः पुमान् स्यात्
अविद्याविलासः समस्तप्रपञ्चः ।
तदा नः स्फुरत्यद्भुतं यन्निमित्तं
परं ब्रह्म नित्यं तदेवाहमस्मि ॥

யதாநனந்தஸிந்தௌ நிமக்கன: புமான் ஸ்யாத்
அவித்யாவிலாஸ: ஸமஸ்த ப்ரபஞ்ச:।
ததா ந ஸ்புரத்யத்புதம் யந்நிமித்தம்
பரம்ப்ரஹ்ம நித்யம் ததேவாஹமஸ்மி॥

எந்த பரம்பொருளின் ஆனந்த கடலில் மனிதன் மூழ்கித் திளைக்கும் பொழுது இந்தப்ரபஞ்சம் முழுவதும் அவித்யையின் வெளிப்பாடாக இருக்குமோ, எதைச் சார்ந்த வியத்தகுநிலையும் அப்பொழுது பளிச்சிடாதோ அதே பரப்ரஹ்மஸ்வரூபமாக நான் (ஆத்மா) உள்ளேன்.

(9)

स्वरूपानुसन्धानरूपां स्तुतिं यः
पठेदादराद्भक्तिभावो मनुष्यः ।
श्रृणोतीह वा नित्यमुद्युक्तचित्तो
भवेद्विष्णुरत्रैव वेदप्रमाणात् ॥

ஸ்வரூபானு ஸந்தானரூபாம் ஸ்துதிம்ய:
படேதாதராத் பக்திபாவோ மனுஷ்ய:।
ச்ருணோதீஹ வாநித்ய முத்யுக்த சித்தோ
பவேத் விஷ்ணுரத்ரைவ வேதப்ரமாணாத்॥

இந்த ஸ்வரூபானுஸந்தானம் என்ற ஸ்துகின்ய எவன் பக்தியுடன் படிக்கறானோ, அல்லது கேட்கிறானோ அவன் இங்கேயே இறைத்தன்மையைப் பெறுகிறான் இது வேதம் கூறும் நெறியாகும்.

ஸ்வரூபானு ஸந்தானாஷ்டகம் முற்றிற்று

